

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 7T/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010409
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1623010409.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou v trestnej veci obžalovaných A. B. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. februára 2024 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaní

C. D., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bydliskom E., F. XXXX/XX, prechodne bydliskom G., G. XX, toho času v toho času v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

H. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bydliskom I., J. I. XXX/X, toho času v toho času v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

sa uznávajú za vinných, že

1.) obžalovaná C. D. od presne nezisteného času, minimálne od roku 2019 až do 10.45h dňa 14.03.2023, kedy bola zadržaná pred obytným domom v G., K. G. XX spolu s obžalovaným H. G., nar. XX.XX.XXXX príslušníkmi PPÚ KR PZ v Bratislave opakovane bez oprávnenia prechovávala na rôznych miestach v tzv. „mŕtvych“ schránkach a následne opakovane predávala heroín obžalovanému H. G. za rôzne sumy, A. L., nar. XX.XX.XXXX za posledné dva roky predala heroín asi 5-krát, pričom dňa 14.03.2023 bezprostredne pred ich zadržaním predala v šiestich vreckách obžalovanému H. G. 30,562g heroínu s prímiesou paracetamolu a kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 14,7% hmotnostných za sumu 600,- Eur, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 299 bežných jednotlivých dávok drogy každá s obsahom minimálne 5 mg absolútneho heroínu, pričom heroín (diacetylmorfin) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

2.) obžalovaný H. G. od presne nezisteného času minimálne od roku 2019 až do 10.45h dňa 14.03.2023, kedy bol zadržaný pred obytným domom v G., K. G. XX spolu s obžalovanou C. D., nar. XX.XX.XXXX príslušníkmi PPÚ KR PZ v Bratislave si bez oprávnenia kupoval opakovane od obžalovanej C. D. za rôzne sumy heroín, ktorý následne bez oprávnenia predával aj prostredníctvom telefónneho čísla XXXXXXXXXXXX najmä v I. osobám a to H. J. asi 2-krát po jednej skladačke za sumu 10,- Eur, M. L., ktorému - viackrát predal heroín, H. J., L. J. opakovane predal jednu skladačku za 10,- Eur, prípadne väčšie množstvo heroínu za 20,- Eur, I. N. v priebehu posledných troch rokov viackrát za sumu od 10,- do 70,- €, A. L., H. J., H. I. v rôznych množstvách a v čase zadržania prechovával 30,562g heroínu s prímiesou paracetamolu a kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 14,7 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 299 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 5 mg absolútneho heroínu, ktorý si zakúpil od obžalovanej C. D. za sumu 600,- Eur, pričom heroín (diacetylmorfin) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do

I. skupiny omamných látok, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 1T 28/2009 z 05.11.2013, právoplatným dňa 07.11.2013, odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej a psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b) Tr. zákona účinného v čase skutku a to za zakúpenie celkovo 0,234g heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu s priemernou koncentráciou účinnej látky 11,5% hmotnostných, čo predstavuje 3 priemerné jednotlivé dávky drogy, ktoré potom odovzdal tretej osobe,

t e d a

obžalovaná C. D. v bode 1)

neoprávnene prechovávala po akúkoľvek dobu inú omamnú látku ako z rastliny rodu konopa, kúpila, predala, zadovážila omamnú látku a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

obžalovaný H. G. v bode 2)

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú omamnú látku ako z rastliny rodu konopa, kúpil, predal, zadovážil omamnú látku, už bol za taký čin odsúdený a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná C. D. v bode 1)

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona,

obžalovaný H. G. v bode 2)

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona,

Za to sa im
ukladá

Obžalovanej C. D.

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí a to: finančná hotovosť vo výške 4.360,- Eur, uložená na účte Okresného súdu Malacky, ktorá je zapísaná v knihe pohľadávok D15 – 1/2023.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranné psychiatrické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné psychiatrické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

Obžalovanému H. G.

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: finančná hotovosť vo výške 225,- Eur, uložená na účte Okresného súdu Malacky, ktorá je zapísaná v knihe pohľadávok D15 – 1/2023.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podal dňa 15. augusta 2023 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Kv 1/23/1100-88 na okrem iných aj na obžalovanú C. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a na obžalovaného H. G. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. februára 2024 obaja obžalovaní C. D. a H. G. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie oboch obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaní:

c) rozumejú, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa im kladú za vinu, na čo obaja obžalovaní odpovedali:
Áno.

d) boli ako obžalovaní poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby, na čo obaja obžalovaní odpovedali:
Áno.

f) rozumejú právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo všetci obaja obžalovaní odpovedali:
Áno.

g) boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy im kladené za vinu, na čo obaja obžalovaní odpovedali:
Áno.

h) sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obaja obžalovaní odpovedali:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia oboch obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal tieto vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovanú C. D. vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a obžalovaného H. G. vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a škody, a to prečítaním znaleckých posudkov MUDr. D. O., PhD. č. 29/2023 a č. 30/2023, znaleckého posudku MUDr. M. C., PhD., MPH, MHA č. 82/2023, ďalej oboznámením zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (obž. D.) na č.l. 804 - 818, zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky (obž. D.) na č.l. 823 - 833, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (obž. G.) na č.l. 853 - 869, zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky (obž. G.) na č.l. 874 - 880, zápisnica o vydaní veci (obž. G.) na č.l. 986 - 987, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.11.2013 sp. zn. 1T/28/2009, právoplatného dňa 07.11.2013 č.l. 1815 - 1817, lekárskymi správami obžalovanej C. D. na č.l. 1926 - 1958, poukazom na vydanie depozitu na č.l. 2065, záznamom o zložení na č.l. 2066, psychologickou správou a správou z diagnostického vyšetrenia na č.l. 2088 - 2090, správou NAKA zo dňa 18.12.2023 č.l. 2151, aktualizovaného odpisu registra trestov a centrálnou evidenciou priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky oboch obžalovaných.

Zo znaleckého posudku MUDr. D. O., PhD. č. 29/2023 vyplynulo, že u obžalovanej C. D. neboli zistené príznaky závislosti od alkoholu ani od inej nelegálnej návykovej látky. Ďalej nebola u obžalovanej zistená žiadna duševná porucha v pravom slova zmysle čiže psychóza, ani iná závažná afektívna alebo organická porucha.

Zo znaleckého posudku MUDr. M. C., PhD., MPH, MHA č. 82/2023 vyplynulo, že obžalovaná C. D. trpí poruchou závislého (astenického) typu spojenou s ľahkou subnormným intelektom. Znamky duševnej choroby v úzkom slova zmysle znalec u obžalovanej v rámci aktuálneho vyšetrenia nezistil. Obžalovaná je ľahko ovplyvniteľná, či zneužiteľná zo strany iných, i cudzích osôb, v minulosti sa opakovane pokúsila o samovraždu. V prípade obžalovanej ide o nesamostatnú osobnosť, jednoducho štrukturovanú, závislú, emočne labilnú, ľahko ovplyvniteľnú inými osobami. Týmito chorobnými stavmi trpela obžalovaná aj v čase, kedy malo dochádzať k páchaniu trestného činu (2019 až marec 2023). Znalec uviedol, že obžalovaná v rámci svojho trestného konania od roku 2019 do 14.03.2023 nedisponovala dostatočnými rozumovými a ani vôľovými schopnosťami, aby sa v predmetnej trestnej situácii adekvátne orientovala a konala rozvážne. Reálne udalosti riadne vnímala, no svojou obmedzenou rozumovou a vôľovou kapacitou, labilnou emotivitou nedokázala odolávať nátlakovému postupu okolia a spolupáchateľov. U obžalovanej je možné pripustiť zníženie ovládacích schopností v čase spáchania skutku, zníženie ovládacích schopností bolo podstatné, resp. forenzne významné.

Zo znaleckého posudku MUDr. D. O., PhD. č. 30/2023 vyplynulo, že u obžalovaného H. G. je prítomná polymorfná toxikománia s dominujúcou závislosťou na opiátoch. Obžalovaný je závislý na opiátoch, aktuálne sa však stavia k nariadenej liečby negatívne. Obžalovaný v minulosti absolvoval kompletnú ochrannú liečbu, pozná princípy liečby. Rovnako má kapacitu a dostatočné vedomosti na to, ak sa pre liečbu rozhodne, aby ju vyhľadal a podstúpil. U obžalovaného neboli zistené príznaky závažnej duševnej poruchy z okruhu psychóz ani organických alebo afektívnych porúch, ktoré by mali negatívny vplyv na správanie obžalovaného.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za

súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

V danom prípade na jednej miske váh sú význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý (záujem chránený Trestným zákonom na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov) a následok (porušenie a ohrozenie takéhoto záujmu chráneného Trestným zákonom), na druhej miske ostatné okolnosti spolu určujúce spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osoba páchatel'ov, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tejto súvislosti k účelu trestu súd vo všeobecnosti konštatuje, že trest ukladáný páchatel'om v sebe spája tak moment trestnej represie a prevencie vo vzťahu k nim samotným (individuálna represia a prevencia), tak aj moment výchovného pôsobenia na ostatných členov spoločnosti (generálna prevencia). Prevenciu a represiu je potrebné v každom jednotlivom prípade chápať vyvážene, pretože len potom individuálna prevencia pôsobí ako prostriedok prevencie generálnej. Vzhľadom na uvedené je v zásade vylúčené, aby súd otázku uloženia trestu a nápravy páchatel'a posudzoval len z hľadiska osoby páchatel'a alebo len z hľadiska niektorých skutočností svedčiacich v prospech páchatel'a, ktoré by preceňoval a ostatné hľadiská znižoval. V rámci zákonnej trestnej sadzby musí súd vybrať a vymerať trest tak, aby zodpovedal individuálnym osobitostiam spáchaného trestného činu.

Pri ukladaní trestu obom obžalovaným súd vychádzal zo závažnosti trestného činu, z ktorého boli obžalovaní uznaní vinnými a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 6 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladáný obžalovaným C. D. a H. G., súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmienčne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaných súd zistil, že obžalovaná C. D. má jeden záznam v odpise registra trestov a to rozhodnutím Okresného súdu Bratislava vidiek sp.zn. 2T/121/1989 pre trestný čin podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo jej bolo uložený podmienčný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac so skúšobnou dobou 1 rok. Výkon trestu jej bol amnestovaný a aktuálne sa na ňu hľadí ako keby nebola odsúdená. Čo sa týka priestupkov obžalovaná má jeden záznam týkajúci sa vedenia motorového vozidla bez dokladov. Obžalovaný H. G. má v odpise registra trestov 11 záznamov, pričom v siedmych prípadoch sa naňho hľadí ako keby nebol odsúdený. Celkovo 5 krát bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť ako krádeže a podvod a 5 krát bol právoplatne odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona (naposledy bol odsúdený pre prečin výkonu úradného rozhodnutia trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/81/2013, právoplatného dňa 16.09.2013 na trest odňatia slobody o výmere 2 mesiace

nepodmienečne). Naposledy bol obžalovaný H. G. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 1T/28/2009 právoplatným dňa 07.11.2013 pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu súd u oboch obžalovaných prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovanej C. D. poľahčujúcou okolnosťou je, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala [§ 36 písm. l) Trestného zákona], ďalej napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona], pričom túto skutočnosť mal súd potvrdenú vyšetrovateľom NAKA o podaní významnej svedeckej výpovede. Súd taktiež priznal obžalovanej aj poľahčujúcu okolnosť a to vedenie riadneho života pred spáchaním skutku [§ 36 písm. j) Trestného zákona], keďže obžalovaná aj napriek jednému záznamu v odpise z registra trestov z roku 1989 (ktorý je zahladený) viedla po celú dobu riadny život, nedopúšťala sa žiadneho protiprávneho konania. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil žiadnu. U obžalovanej C. D. teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností. U obžalovaného H. G. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť [§ 36 písm. l) Trestného zákona], priznanie a úprimné oľutovanie spáchania skutku (obžalovaný sa priznával od počiatku) a zároveň zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený (odsúdenie Okresným súdom Malacky sp.zn. 3T/214/2012 ako aj odsúdenie Okresným súdom Malacky sp.zn. 3T/81/2013). U obžalovaného H. G. bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, preto k úprave trestnej sadzby nedošlo.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovanej C. D., jej postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznáva (hoci spočiatku využila svoje právo a odmietla vypovedať), pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaná učinila vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutovala, a tiež s poukazom na okolnosti spáchania skutku, v rámci ktorého obžalovaná nebola stíhaná za dílerstvo drog pre viac ako dve osoby - súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovanú prisným, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanej by súd mohol pristúpiť k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V nadväznosti na uvedené súd okrem toho považuje za potrebné poukázať na znalecký posudok MUDr. M. C., PhD., MPH, MHA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý v časti posudku označenom forenzný rozbor konštatoval, že obžalovaná C. D. je psychiatricky ambulantne liečená od roku 2004 pre úzkostné stavy a opakované samovražedné pokusy. Hospitalizovaná bola na psychiatrii v roku 2010, kedy bola po vážnom samovražednom pokuse v nepriaznivej osobnej a rodinnej situácii, ako tehotnú ju opúšťal manžel, žiadala o psychiatrickú indikáciu umelého prerušenia gravidity. Psychiatricky bola sledovaná aj neskôr, lieky na upokojenie brala až do súčasnosti. Znalec konštatoval, že obžalovaná trpí poruchou osobnosti závislého (astenického) typu, spojenou s ľahko subnormným intelektom. Ide o nesamostatnú osobnosť, jednoducho štruktúrovanú, závislú, emočne labilnú, ľahko ovplyvniteľnú inými osobami. Znalec pripustil zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností v čase spáchania skutku, pričom zníženie ovládacích schopností bolo forenzne významné. Súd taktiež poukazuje na závery psychologickkej správy H. N. týkajúcej sa maloletého syna A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá konštatovala, že sa nachádzal v ťažkej depresii po vzatí matky do väzby. Aktuálne sa jeho stav zlepšil, čo sa depresivity týka, ale posilnili sa v osobnosti obranné reakcie vzdorovitosti, impulzivity, opozície voči autoritám, nedôvery. Vzťah s bratom a jeho starostlivosť nie sú schopné nahradiť mu matku.

Obžalovaná C. D. (jej obhajkyňa) sa s poukazom na uvedené domáhala využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu s poukazom na zmenšenú príčetnosť obžalovanej konštatovanú znaleckým posudkom

MUDr. C. a z neho vyplývajúcu zníženú ovládaciú a rozpoznávaciu schopnosť. Zmenšená pričetnosť umožňuje znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a predstavuje samostatné vymeriavacie pravidlo pri ukladaní trestu. Okrem toho obžalovaná poukazovala aj na starostlivosť o maloletého syna, ktorý je silno citovo naviazaný na svoju matku, ktorá sa oňho sama starala, keďže jeho otec od rodiny odišiel a aktuálne sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd mal zdravotný stav obžalovanej zadokumentovaný podrobne a to lekárskymi správami, psychologickou správou ako aj znaleckým posudkom MUDr. C.. Vzhľadom na uvedené súd s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu obžalovanej C. D. uložil trest odňatia slobody podľa kritérií obsiahnutých v § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Stav páchatel'a so zmenšenou pričetnosťou býva často taký, že táto osoba nie je plne spôsobilým objektom výkonu trestu, ako to je v prípade iných páchatel'ov. Preto bolo namieste, najmä s prihliadnutím na psychický stav obžalovanej, voliť také prostriedky, ktoré by čo najlepšie viedli k cieľu, ktorým je hlavne účinná ochrana ostatných pred možnými činmi obžalovanej do budúcnosti. Tento osobitný postup, ktorý zmenšená pričetnosť odôvodňuje, je v súlade so zásadou, podľa ktorej inštitút zmenšenej pričetnosti neznamena menš trestať, ale znamena trestať inak. Súd zároveň pri ukladaní trestu okrem osoby obžalovanej zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na ohraničený okruh osôb (dve osoby), ktorým obžalovaná drogy predávala. Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovanej ide o človeka bezúhonného, ktorá napriek svojej neľahkej rodinnej a osobnej situácii (tragická smrť syna, opustenie rodiny s malými deťmi manželom) došla do stretu so zákonom až v tomto veku. Trest vo výmere 3 roky súd teda považuje za primeraný a naplňajúci zásady generálnej aj individuálnej prevencie. Uloženie mimoriadne zníženého trestu je zároveň dopĺňané a vyvažované aj povinným ukladaním ochranného liečenia. Vzhľadom na znalcom konštatovanú poruchu osobnosti závislého (astenického) charakteru ako aj dlhodobé sledovanie v psychiatrickej ambulancii po viacerých pokusoch o sebevraždu súd uložil obžalovanej aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Súd má za to, že obžalovaná absolvujúc program resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody a v spojení s ochranným psychiatrickým liečením bude mať možnosť zmeniť spôsob života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru.

Čo sa týka ukladania trestu obžalovanému H. G. vzhľadom na jeho osobu ako aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznal v podstate od prípravného konania, pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, s poukazom na okolnosti spáchania skutku, kedy obžalovaný pohybujúc sa v komunite viacerých dlhodobých drogových konzumentov silne závislých na konzumácii drog, s ktorými si vzájomne zabezpečovali a nakupovali drogy, teda nebol typickým drogovým dilerom, súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minoris ad maiorem* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti – k tomu primerane R 12/2017).

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a ustanovenia zákona má súd zároveň za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a postačuje u obžalovaného aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to vyššie odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie

ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému H. G. uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom, súd teda uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý trest bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti ako aj z pohľadu proporcionality. Súd dopĺňa, že súd nevyužil možnosť uložiť obžalovanému trest znížený o celú jednu tretinu, teda na spodnej zníženej hranici 6 rokov a 8 mesiacov, a to z dôvodu ťažkej závislosti obžalovaného na omamných látkach. Obžalovaný sa ako bolo uvedené v záveroch znaleckého posudku MUDr. O. v minulosti podrobil kompletnej liečbe závislosti, pozná princípy liečby, plne si uvedomuje následky recidívy v užívaní drog, napriek uvedenému nebol schopný dodržiavať abstinenciu po prepustení z výkonu trestu, prípadne z liečenia na slobode v nechránenom prostredí. Pri osobe obžalovaného v prípade nedodržiavania abstinencie od drog hrozí riziko opätovného páchania obdobnej trestnej činnosti, čo predstavuje pre spoločnosť nebezpečenstvo, preto súd pri rozhodovaní o treste zohľadnil tieto skutočnosti a uložil obžalovanému trest síce znížený pod zákonom stanovenú dolnú sadzbu, nie však na samej spodnej mimoriadne zníženej hranici trestnej sadzby.

Hoci obžalovaná C. D. bola uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, využívajúc § 48 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko súd má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a (obžalovaná nebola nikdy pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody) za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bude jej náprava lepšie zaručená. Aj obžalovaný H. G. bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, napriek tomu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, využívajúc § 48 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko súd má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bude jeho náprava lepšie zaručená.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky z 14. marca 2023 a zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky zo dňa 14. marca 2023 vyplýva, že u obžalovanej C. D. došlo o. i. k zaisteniu finančnej hotovosti celkovo vo výške 4.360,- Eur. Ďalej zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky z 14. marca 2023 a zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky zo dňa 14. marca 2023 vyplýva, že u obžalovaného H. G. došlo o. i. k zaisteniu finančnej hotovosti celkovo vo výške 255,- Eur, mikroténových sáčkov, striebornej váhy, kovovej fajky a hygienických vreckoviek. Čo sa týka hotovosti u obžalovanej D. vo výške 4.360,- Eur a u obžalovaného H. G. vo výške 225,- Eur ide o veci (finančné prostriedky) bezprostredne sa týkajúce drogovej trestnej činnosti a tieto sú výnosom z trestnej činnosti, čo vyplýva z povahy vecí, súd uložil obžalovaným aj trest prepadnutia tejto finančnej hotovosti, nakoľko tieto boli inkasované z predaja drog konzumentom.

Čo sa týka vecí ako mikroténové sáčky, strieborná váha, kovová fajka a hygienické vreckovky nájdené u obžalovaného G., hoci tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu a patria obžalovanému G., ako to vyžaduje ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nie sú vecou, ktorej odňatie by vzhľadom na ich zanedbateľnú, či nulovú finančnú a emocionálnu hodnotu smerovalo k splneniu účelu trestu. Sú to veci bezcenné, a preto bude potrebné o nich rozhodnúť iným spôsobom predpokladaným Trestným poriadkom. Ak by sa ukladali tresty prepadnutia obdobných vecí páchatel'om trestných činov, bolo by následne potrebné postupovať podľa právnych predpisov týkajúcich sa správy majetku štátu aj pri takýchto veciach, čo sa priechi účelu trestu prepadnutia veci zo všeobecného hľadiska. Z uvedeného dôvodu súd neuložil trest prepadnutia vyššie uvedených vecí.

Obžalovaným C. D. a H. G. súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ich odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd uložil každému vo výmere 1 rok.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia

rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.